

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119206534
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119206534.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C.-A. C., právne zastúpeného: B. M. M., advokát so sídlom O. jazdiarni 1, XXX XX C.-A. M., proti povinnému: M. M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C.-A. C., právne zastúpenému: B. Q. C., advokátka so sídlom C. XX, XXX XX C., o vymoženie výživného, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Atila Ádám, Exekútorský úrad so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, pod sp. zn. 269 EX 20/19, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/64/2019 zo dňa 15. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/64/2019 zo dňa 15. novembra 2019 vydané vyšším súdnym úradníkom m e n í vo výroku II. tak, že súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

II. Oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/64/2019 zo dňa 15. novembra 2019.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 08.01.2019 domáhal od povinného vymoženia výživného na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Košice II. č.k. 19Pc/115/2017 zo dňa 27.04.2018. Dňa 14.01.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 46Ek/64/2019 zo dňa 15.11.2019 exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil (I. výrok), oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia povinného v sume 204,78 eur (II. výrok) a súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie nepriznal (III. výrok). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 49, § 61k ods. 1-5, § 61l ods. 1, 3, 4, § 196, § 199a ods. 2, § 199d ods. 2, § 199b, § 199e Exekučného poriadku, na ust. § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a vecne tým, že exekúciu zastavil z dôvodu, že po začatí exekúcie došlo k zrušeniu exekučného titulu. Oprávneného pre jeho neúspech vo veci zaviazal povinnosťou uhradiť povinnému náhradu trov exekúcie s odôvodnením, že po uplatnení zásady úspechu vo veci, kedy neúspešný účastník je povinný nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie úspešnému účastníkovi vyhodnotil, že v exekučnom konaní bol úspešný povinný, keďže súd na základe návrhu povinného exekúciu zastavil a preto priznal povinnému, ako úspešnej strane v konaní, nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. vo výške 204,78 eur za dva úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Napokon súd súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie nepriznal, pretože ten si ich neuplatnil.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 2.12.2019 sťažnosť, ktorou žiadal, aby súd napádané uznesenie zrušil alebo zmenil tak, aby súd zaviazal povinného na náhradu trov konania oprávneného a aby súd priznal oprávnenému náhradu trov sťažnostného konania. Čo sa týka výrokov predmetného rozhodnutia o zastavení exekúcie a o trovách súdneho exekútora, tieto zo strany oprávneného napadnuté neboli. Sťažnosť odôvodnil tým, že vyšší súdny úradník nesprávne aplikoval ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že povinnému možno priznať nárok na náhradu trov exekučného konania len na jeho návrh, v prípade ak ide o účelne vynaložené náklady, ktoré však museli byť zo strany povinného zaplatené, a zároveň muselo ísť o trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Oprávnený má za to, že hoci predmetný predbežne vykonateľný rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolacím súdom neskôr zmenený, nejde o dôvod, ktorý možno pričítať oprávnenému, keďže zo strany oprávneného išlo o riadny a právnym poriadkom dovolený, aj predpokladaný postup, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na základe predbežne vykonateľného rozsudku a preto postup vyššieho súdneho úradníka pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nepovažuje za správny, ani za náležitý s poukazom na § 256 CSP a považuje ho za formalisticky. Poukázal na § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom oprávnený dôvody hodné osobitného zreteľa vidí v tejto veci, kedy predbežne vykonateľné rozhodnutie súdu v dôsledku rozhodnutia odvolacieho súdu stratilo vlastnosť vykonateľnosti, a teda vymožitelnosti prostredníctvom exekúcie

4. Povinný sa k sťažnosti oprávneného v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je sčasti a to vo výroku II. napádaného rozhodnutia dôvodná. Výroky I. a III. predmetného rozhodnutia ohľadom trov súdneho exekútora neboli sťažnosťou oprávneného napadnuté. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, avšak čo sa týka výroku II. zo zistených skutočností vyvodil nesprávny právny záver.

13. Oprávnený v sťažnosti namietal, že návrh na vykonanie exekúcie podal v čase, keď bol exekučný titul vykonateľný a preto nesúhlasil s tým, že mu je kladené zavinenie zastavenia exekúcie v dôsledku zmeny rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom. Keďže sa na podklade predbežne vykonateľného rozhodnutia domáhal vymoženia výživného voči povinnému - otcovi neplatičovi, ktorý mu na výživu

neprisieval, vidí vtom dôvody hodné osobitného zreteľa na zrušenie napádaného rozhodnutia. Súd preto preskúmal napádané rozhodnutie, pričom čo do výroku II. dospel k záveru, že tento je potrebné zmeniť a povinnému ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov exekúcie voči oprávnenému nepriznať z dôvodu, že vo vzťahu k povinnému nejde o dôvod zastavenia exekúcie, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd pri uvedenom vychádzal z ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, na ktorý odkázal aj oprávnený a ktorý výslovne určuje, že povinnému je možné priznať nárok na náhradu trov konania len v prípade, ak ide o dôvod na zastavenie exekúcie, ktorý možno oprávnenému pričítať. Tieto zákonné predpoklady umožňujúce súdu priznať povinnému voči oprávnenému trovy exekučného konania v danom prípade splnené neboli, pretože oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade materiálne aj formálne predbežne vykonateľného exekučného titulu, ktorého až následné zrušenie viedlo k zastaveniu exekúcie, z čoho však nemožno vyvodiť zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie vo vzťahu k povinnému a teda nemožno mu uložiť vo vzťahu k povinnému povinnosť náhrady jeho nákladov. Súd v sťažnostnom konaní preto podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a contrario povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal a preto zmenil výrok II. napádaného rozhodnutia. Oprávnený navrhol zmeniť výrok o trovách konania tak, aby súd zaviazal povinného na náhradu trov exekučného konania v prospech oprávneného, súd však s uvedeným nesúhlasí, pretože oprávnenému ako neúspešnému účastníkovi konania náhradu trov exekučného konania nebolo možné priznať. Súd uvádza, že základným predpokladom pre priznanie náhrady trov oprávneného je úspech vo veci. Zásada úspechu vo veci sa uplatní tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie úspešnému účastníkovi. V posudzovanom prípade však oprávnený úspešný nebol, keďže súd na základe návrhu povinného exekúciu v celom rozsahu zastavil, v dôsledku čoho sa neúspech oprávneného v konaní zároveň premietol aj do náhrady trov exekúcie.

14. Z uvedených dôvodov súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/64/2019 zo dňa 15.11.2019 vo výroku II. podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva, pričom výroky I. a III. neboli zo strany oprávneného napadnuté sťažnosťou.

15. O trovách sťažnostného konania súd rozhodoval tak, že oprávnenému, ktorý si ich náhradu uplatnil, trovy sťažnostného konania nepriznal z dôvodu, že nebol úspešný vo veci v celom rozsahu, keďže súd nevyhovel jeho sťažnosti v tom smere, že nezaviazal povinného na náhradu trov exekučného konania v prospech oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.